

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om valg til folketinget [af Gustav Pedersen].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2981, fremsættelsen i tidenden sp. 4804).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Da man i sin tid gennemførte folkepensionsloven, undtog man stats-tjenestemændene, og i konsekvens deraf undtog man også medlemmerne af folketinget. Nu er der jo sket det, at efter at man har vedtaget de nye tjenestemandsløve, er tjenestemændene, hvad folkepensionering angår, blevet ligestillet med landets øvrige borgere, og det ville derfor være urimeligt, at man stadig væk holdt folketingsmedlemmerne udenfor. Det er også det synspunkt, der er anlagt i det lovforslag, der er fremsat af det ærede medlem hr. Gustav Pedersen.

Men samtidig dermed har man naturligvis også på anden måde måttet søge at nærme sig de regler, der er gældende for statstjenestemændene. Man har således ikke kunnet opretholde en pensionsalder på 65 år for folketingsmedlemmer, når man havde en pensionsalder på 67 år for tjenestemænd, og man kunne heller ikke opretholde den praksis, at de kun betalte pensionsbidrag af en oprindelig grundløn, medens tjenestemændene måtte betale af bruttolønnen, og derfor har man med det fremsatte lovforslag også taget hensyn til disse forhold.

Samtidig dermed er der en række andre ændringer, der udelukkende er af teknisk karakter, og som har til formål at bringe lovforslaget i overensstemmelse med de regler, der i øvrigt er gældende. Der er altså ikke i lovforslaget tale om nogen som helst ændring i lønforholdene. Om man vil tage hensyn til den stigning, der er sket i lønninger for tjenestemænd og andre, siden man sidst fastsatte folketingsmændenes vederlag, eller om man eventuelt vil gå

over til et helt nyt lønsystem, ja, det er noget, som man eventuelt kan tage standpunkt til i udvalget for forretningsordenen, som jeg på et senere tidspunkt vil foreslå lovforslaget henvist til.

I øvrigt anbefaler jeg det til vedtagelse.

Alfred Jønsen: Jeg har ved tidligere lejlighed vendt mig mod de stærke udtalelser, der er kommet rundt omkring fra til fordel for en forhøjelse af vederlaget til folketingets medlemmer. Der har jo været forventninger om, at når vi fik et lovforslag om ændringer af valgloven på dette område, ville der heri være forslag om en forhøjelse af vederlaget. Jeg ser jo nu, at dette ikke er tilfældet, og det kan kun høste påskønnelse hos os. Jeg ved ikke, om lovforslaget, når det kommer til anden behandling, vil komme til at se anderledes ud, end det nu gør, men skulle det være tilfældet, skal jeg på det tidspunkt fremkomme med de bemærkninger, jeg måtte have dertil.

I øvrigt har vi ikke noget imod, at man ajourfører beløbene. Hvad der opnås ved det, kan jeg egentlig ikke se, men det er måske en ordenssag. Vi har heller ikke noget imod, at det bidrag, som folketingsmedlemmerne skal betale til, skal vi sige pensionsfonden, forhøjes; jeg vil tro, at det i høj grad er nødvendigt. Det er jo ikke blevet den for folketinget lukrative ordning, som visse medlemmer af tinget spåede, da vi i 1946 gennemførte denne ordning.

Derimod vil jeg sige om aldersgrænsen, at vi ikke er tilhængere af en almindelig forhøjelse af den. Derom har vi meget ofte udtalt os, både i forbindelse med tjenestemandsløven og i forbindelse med folkeforsikringsloven, men det er klart, at når man går op til en aldersgrænse på 67 år i disse love, kan man ikke blive stående ved en aldersgrænse på 65 år her; man kan sige sig selv, at ethvert fornuftigt menneske må gå ind for det.

Jeg vil ikke med disse bemærkninger have sagt, at den forhøjelse, der har fundet sted, er rimelig og forsvarlig; jeg mener tværtimod, at den er overilet og uforsvarlig. Tusinder af medborgere er udslidt, længe før de når de 65 år, og så er det ikke rimeligt, at man forhøjer tilgangsalderen fra 65 til 67 år. Jeg kunne ønske, at det udvalg,